

POP-sessie Feedback & Reflecteren

Situatie 1

Ik studeerde vorig jaar aan de UCLL en volgde de richting 'leerkracht lager onderwijs' bij een van de vakken moesten we een presentatie geven over een actueel thema. Mijn groep had besloten om het onderwerp "Duurzaamheid in het onderwijs" te presenteren. We hadden een paar weken om alles voor te bereiden.

In de eerste twee weken verliep alles soepel: we verdeelden de taken en iedereen leek goed bezig. Ik kreeg de taak om de PowerPoint-presentatie te maken en was verantwoordelijk voor het samenvoegen van alle informatie. Een week voor de presentatie merkte ik dat niet iedereen zijn deel van de inhoud had gestuurd naar mij. Cyrano een medestudent in mijn groep had tot nu toe niets bijgedragen en reageerde ook niet op mijn berichten. Hierdoor voelde ik me gestrest, omdat de presentatie snel naderde.

Uiteindelijk besloot ik om extra werk te doen en Cyrano zijn deel zelf in te vullen. De presentatie verliep redelijk goed, maar ik bleef achteraf met een vervelend gevoel zitten over de oneerlijke werkverdeling.

Reflectie met het Kolb-model

Concreet ervaren:

Mijn concrete ervaring was het werken aan dit groepsproject waarbij ik verantwoordelijk was voor het maken van de PowerPoint-presentatie. Het grootste probleem ontstond toen Cyrano zijn taken niet maakte en niet reageerde op mijn berichten. Hierdoor voelde ik me gestrest en vond ik de werkverdeling oneerlijk.

Waarnemen en overdenken

Terwijl ik nadacht over deze situatie, realiseerde ik me hoe gestrest en gefrustreerd ik me voelde toen Cyrano zijn deel niet afmaakte. Ik vroeg me af waarom niemand inclusief ikzelf, eerder actie had ondernomen om dit probleem aan te pakken. Ook besepte ik dat ik eigenlijk al eerder signalen zag dat niet iedereen even betrokken was, maar ik heb dat toen genegeerd.

Abstracte begripsvorming

Door terug te kijken, besef ik dat er duidelijke afspraken en goede communicatie nodig zijn in een groep. Een les die ik hieruit trek, is dat het belangrijk is om regelmatig te checken of iedereen zijn taken oppakt en om deadlines af te spreken. Daarnaast had ik wellicht eerder met de groep moeten bespreken wat we zouden doen als iemand niet meewerkt, zodat ik niet op het laatste moment extra werk hoefde te doen.

Actief Experimenteren

In toekomstige groepsprojecten wil ik vanaf het begin duidelijke afspraken maken over deadlines en verantwoordelijkheden. Ook ga ik ervoor zorgen dat we regelmatig groepsbijeenkomsten inplannen om de voortgang te bespreken en eventuele problemen vroegtijdig op te merken. Als iemand achterloopt, ga ik direct het gesprek aan en, indien nodig, de docent betrekken om het probleem op te lossen.

Reflectie met STARR-methode

Situatie: zie 'situatie'

Taak: Mijn taak was het maken van de PowerPoint-presentatie en het samenvoegen van alle informatie van de groepsleden. Iedereen moest op tijd hun deel van de inhoud naar mij sturen, zodat ik alles kon verwerken in de presentatie.

Actie: In de eerste twee weken leek alles soepel te verlopen: de taken waren verdeeld en iedereen leek bezig. Een week voor de presentatie bleek dat niet iedereen zijn deel had aangeleverd. Cyrano een medestudent, had nog niets bijgedragen en reageerde niet op mijn berichten. Dit zorgde voor veel stress, omdat de deadline naderde. Uiteindelijk besloot ik om het deel van Cyrano zelf in te vullen en extra werk te verrichten om de presentatie af te krijgen.

Resultaat: De presentatie verliep uiteindelijk redelijk goed, maar ik bleef achteraf met een vervelend gevoel zitten. De oneerlijke werkverdeling zorgde voor frustratie, en ik voelde dat de stress te vermijden was geweest met betere communicatie en afspraken binnen de groep.

Reflectie (Reflectie op de situatie en toekomstig handelen): Deze ervaring heeft me doen inzien dat duidelijke afspraken en goede communicatie essentieel zijn in groepswork. Ik besepte dat ik de signalen van een gebrek aan betrokkenheid eerder had moeten opmerken en aanpakken. In de toekomst zal ik vanaf het begin heldere afspraken maken over deadlines en verantwoordelijkheden. Bovendien zal ik regelmatig bijeenkomsten inplannen om de voortgang te bespreken en eventuele problemen vroegtijdig te signaleren. Als iemand niet meewerkt, zal ik direct het gesprek aangaan en indien nodig de docent erbij betrekken om het probleem op te lossen.

Situatie 2

Tijdens het 6de jaar in het middelbaar moest ik voor mijn GIP een uitgebreide paper schrijven over een actueel onderwijsthema. Het was een individuele opdracht met een deadline die ruim van tevoren was aangekondigd. Het gekozen onderwerp was "Welke invloed hebben emotionele hulpdieren op volwassenen".

Reflectie met STARR

Situatie: zie situatie.

Taak: Mijn taak was om een grondige literatuurstudie uit te voeren en een goed gestructureerde paper te schrijven van ongeveer 3.000 woorden. Het was belangrijk om wetenschappelijke bronnen te raadplegen en de paper kritisch en analytisch op te stellen.

Actie: In het begin dacht ik dat ik voldoende tijd had om de opdracht af te ronden en stelde het opstellen van een planning uit. In de eerste weken deed ik alleen wat oppervlakkig onderzoek, maar ik ging niet actief aan de slag met het schrijven van de paper. Pas een week voor de deadline besepte ik dat ik nog veel werk te doen had. In paniek begon ik toen met het schrijven, maar ik had niet genoeg tijd om een grondige analyse te doen of om mijn paper goed na te lezen en te bewerken. Hierdoor moest ik accepteren dat mijn paper snel was geschreven en dus niet perfect...

Resultaat: Hoewel ik de deadline haalde, was het resultaat niet perfect. Ik kreeg een matige beoordeling met feedback dat de paper onvoldoende diepgang had en dat de analyse oppervlakkig was. Ik voelde me teleurgesteld in mezelf, omdat ik wist dat ik beter had kunnen presteren als ik mijn tijd beter had ingedeeld.

Reflectie: Deze situatie leerde me dat ik meer discipline nodig heb bij het plannen van mijn eigen werk. Ik besepte dat ik het belang van een tijdige start had onderschat en dat ik een duidelijke planning had moeten maken met specifieke deadlines voor elke fase van de opdracht. In de toekomst zal ik ervoor zorgen dat ik een concrete planning maak zodra ik een opdracht krijg. Ik zal mezelf tussentijdse doelen stellen en regelmatig mijn voortgang evalueren om te voorkomen dat ik aan het einde in tijdnood kom. Hierdoor kan ik mijn werk grondiger uitvoeren en meer tijd besteden aan het herzien en verbeteren van mijn werk voordat ik het inlever.

Reflectiemodel van Korthagen

1. (Wat is er gebeurd?)

De ervaring betreft het schrijven van een uitgebreide paper tijdens het zesde jaar in het middelbaar onderwijs. Ondanks de vroege aankondiging van de deadline werd de planning uitgesteld. Het onderwerp was "Welke invloed hebben emotionele hulpdieren op volwassenen". Gedurende de eerste weken werd er slechts oppervlakkig onderzoek gedaan. Pas een week voor de deadline werd in paniek aan het schrijven begonnen, wat resulteerde in een paper met onvoldoende diepgang.

2. (Wat dacht en voelde ik?)

Tijdens het proces ontstond er een gevoel van paniek toen duidelijk werd dat de tijd begon te dringen. Dit ging gepaard met stress en de realisatie dat het eindresultaat waarschijnlijk niet aan de verwachtingen zou voldoen. Na het indienen van de paper en het ontvangen van de matige beoordeling, overheerste een gevoel van teleurstelling en zelfkritiek. De reflectie toonde dat er spijt was over het uitstellen van de taak en het ontbreken van een duidelijke planning.

3. (Wat is nu echt belangrijk?)

De kern van deze ervaring draait om zelfdiscipline en tijdmanagement. Het uitstellen van de planning en het onderschatten van de benodigde tijd leidde tot een haastig geschreven paper. De belangrijkste les uit deze ervaring is het belang van een tijdige start en gestructureerde aanpak bij omvangrijke opdrachten. Deze situatie wijst erop dat goede voorbereiding en tussentijdse evaluatie essentieel zijn om de kwaliteit van het werk te waarborgen.

4. (Wat had ik anders kunnen doen?)

Een alternatief zou zijn om direct na de aankondiging van de opdracht een planning te maken met specifieke deadlines voor elk onderdeel van de paper: bijvoorbeeld een deadline voor de literatuurstudie, het maken van een concept, en het uiteindelijke schrijven. In plaats van uitstel, had er tussentijds onderzoek gedaan kunnen worden en regelmatig tijd gereserveerd kunnen worden voor reflectie en aanpassingen. Een andere optie was om tussentijdse feedback te vragen aan een docent of medeleerling om zo de kwaliteit en diepgang van de paper te verbeteren.

5. (Wat neem ik mee naar de toekomst?)

De belangrijkste leerpunten uit deze situatie zijn:

Het belang van tijdig beginnen met grote opdrachten en het maken van een duidelijke planning.

Het stellen van tussentijdse doelen om het werk gestructureerd aan te pakken en voortgang te monitoren.

Regelmatig evalueren van het eigen werk en tijd reserveren voor grondige revisie en feedback.